

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200346
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcalá
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8615200346.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 365,48 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 150,- Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.01.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 379,86 Eur spolu s úrokom vo výške 28% p.a. zo sumy 365,48 Eur od 23.01.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 04.09.2013 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len "VOP") Zmluvu č. 7931104002, na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet č. 7931104002/5600. V dôsledku porušenia zmluvných podmienok zo strany žalovaného žalobca dňa 19.11.2014 v súlade so Zmluvou a VOP odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Aktuálny záväzok žalovaného predstavuje sumu 379,89 Eur pozostávajúcu z istiny 365,48 Eur, úroku vo výške 14,38 Eur, pričom istina pohľadávky je ďalej úročená v súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb úrokom vo výške 28% p.a..

Vzhľadom na to, že sa návrh na začatie konania sa týkal dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), súd návrh na začatie konania v rozsudku označuje pojmom „žaloba“ a procesné strany neoznačuje pojmami „navrhovateľ/odporca“ ale pojmami „žalobca/žalovaný“ (§ 79 ods. 1 posledná veta zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“)).

Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril. Žaloba s prílohami mu bola doručená na vyjadrenie do vlastných rúk dňa 07.05.2015.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 365,48 Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), a preto súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.08.2015. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu od 21.08.2015.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa vo veci oboznámil sa so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Z obsahu Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 04.09.2013 (ďalej len "Zmluva") súd zistil, že obsahom tejto zmluvy sú: Zmluva o zriadení osobného účtu, Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a zriadenie služby SMS notifikácie. Zmluvou sa žalobca (banka) zaviazal poskytovať žalovanému (klientovi) uvedené produkty/služby s tým, že z bodu IV. ods. 2 Zmluvy je zrejmé, že za ich poskytovanie mal byť žalobca oprávnený zúčtovať si poplatky podľa sadzovníka poplatkov.

Zo žalobcom predložených výpisov z účtu (za obdobie 01.01.2014 až 31.03.2014 v spise na č.l. 18-19, 01.04.2014 až 30.06.2014 v spise na č.l. 16 až 17 a 01.07.2014 až 30.04.2014 v spise na č.l. 14 až 15) súd zistil, že okrem debetných položiek spočívajúcich v poplatkoch, upomienkach a úrokoch obsahujú výpisy debetné položky spočívajúce vo výberoch v hotovosti z ATM banky zo strany žalovaného v celkovej výške 220,- Eur (suma 100,- Eur dňa 13.01.2014, suma 30,- Eur dňa 16.01.2014 a suma 90,- Eur dňa 17.01.2014). Z výpisov je tiež zrejmá len jedna kreditná položka a to dňa 06.06.2014 vo výške 70,- Eur (vklad v hotovosti).

Listom zo dňa 19.11.2014 žalobca žalovanému oznámil, že dňom doručenia tohto oznámenia odstupuje od Zmluvy, čím zanikajú aj všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, ktoré sa viažu výlučne k uvedenému účtu.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou (bankou), pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia

sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Pre posúdenie uplatneného nároku bolo rozhodujúce vyhodnotenie účinkov odstúpenia od zmluvy, ku ktorému došlo zo strany žalobcu. Odstúpenie od zmluvy je ako inštitút upravené tak v Občianskom zákonníku (§ 48) ako aj v Obchodnom zákonníku (§ 349 ods. 1). Kým v zmysle Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (účinky ex nunc), Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku (ex tunc). Obchodný zákonník tak umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšia. Pre úplnosť je nutné uviesť, že je to práve žalobca, ktorý sa rozhodol využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, hoci právny poriadok umožňuje využitie aj iných inštitútov a postupov v prípade omeškania dlžníka, ktoré nemajú za následok zrušenie zmluvy s účinkami od počiatku.

Tento záver vyplýva z početnej judikatúry (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/57/2015 zo dňa 03.06.2015, 2Co/50/2014 zo dňa 15.12.2014, 6Co/183/2013 zo dňa 09.09.2014, 7Co/12/2014 zo dňa 28.04.2014, 8Co/189/2014 zo dňa 23.04.2015, 10Co/29/2014 zo dňa 02.12.2014 uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013 a iné).

Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc, zrušili sa i ustanovenia zmluvy upravujúce úroky a poplatky. Zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo právo domáhať sa iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka).

K tomu súd poukazuje napr. aj na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/38/2013 zo dňa 20.05.2015, ktorého obsah musí byť žalobcovi známy vzhľadom na to, že bol účastníkom uvedeného konania a týkal sa obdobného nároku. V ňom Okresný súd Prešov konštatoval, že cit: " Vychádzajúc z

ustanovenia § 457 OZ žalobca má teda nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré by poskytol žalovanému a nemá nárok na plnenie zo zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku. Nemá preto nárok na poplatky, ktoré sú predmetom žaloby vrátane úrokov."

Navyše v zmysle poslednej vety § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015 na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aj napriek tomu, že ide o ustanovenie, ktoré nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo pôsobí aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ktorým bolo rozhodnuté o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora) sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015 cit.: „V preskúvanom prípade je - aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného (a nie Občianskeho) zákonníka - zrejme, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnúť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom“.

Ako je uvedené a špecifikované na strane 2 a 3 tohto odôvodnenia žalovaný čerpal z účtu finančné prostriedky (debet) vo výške 220,- Eur (100,- Eur + 30,- Eur + 90,- Eur) a na účet poukázal sumu 70,- Eur. Rozdiel medzi týmito sumami vo výške 150,- Eur (220,- Eur mínus 70,- Eur) tak tvorí bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu, na vydanie ktorého zaväzuje súd žalovaného týmto rozsudkom.

Pre úplnosť súd konštatuje, že výpis z účtu na č.l. 18 obsahuje aj debetnú položku vo výške 1,- Euro, ktorá má spočívať v tuzemskom príkaze na úhradu, avšak súčasne obsahuje aj oznámenie o nevykonanej platbe. Vzhľadom na to, že v uvedenom období sa vo výpise z účtu nenachádza žiadny iný záznam o príkaze na úhradu, súd má za to, že oznámenie o nevykonanej platbe sa týka práve tohto príkazu. Preto na uvedený debet (pre nevykonanie platby) vo výške 1,- Euro pri výpočte bezdôvodného obohatenia žalovaného neprihliadal.

Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti ako bezdôvodnú zamietol.

Taktiež je nutné uviesť, že žalobca si okrem uplatnených úrokov 28% p.a. (na ktoré vzhľadom na vyššie uvedené odstúpenie od zmluvy s účinkami ex tunc nemá nárok) neuplatnil žiadne príslušenstvo pohľadávky. Vzhľadom na to, že súd nemôže žalobcovi priznať viac, ako sám žalobca žiada (§ 153 ods. 2 O.s.p.), žalobcovi patrí len bezdôvodné obohatenie vo výške 150,- Eur bez príslušenstva.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu nároku na zaplatenie 150,- Eur a neúspech v rozsahu nároku na zaplatenie 365,48 Eur s úrokom, čo je takmer rovnaký rozsah. Preto súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).